

Parkinsono liga ir kiti judėjimo sutrikimai SARS-CoV-2 sukeltos pandemijos kontekste

R. Kaladytė Lokominienė

Vilniaus universitetas,
Neurologijos centras

Santrauka. Antro tipo sunkų ūminį kvėpavimo takų pažeidimo sindromą sukeliantis koronavirusas (SARS-CoV-2) gali pažeisti žmogaus nervų sistemą ir sąlygoti galvos skausmą, pykinimą, vėmimą, febrilinius trauklius, encefalopatiją, encefalitą, ataksiją ar psichikos sutrikimus, taip pat kiekybinius uoslės ir skonio pakitimus, kurie būdingi ir Parkinsono ligai (PL) bei kitoms alfa sinukleinopatioms, tik progresuoja lėtai ir būna negrižtami. SARS-CoV-2 penetravus į PL pažeistas galvos smegenis, gali pasunkėti klinikiniai judėjimo ligos simptomai ir padidėti pakaitinės dopaminerginės terapijos poreikis. PL ar kitaip judėjimo sutrikimais sergantį asmenį COVID-19 padariniai vertinančiu atsitiktinių imčių tyrimų kol kas nėra, tačiau šios grupės asmenys galėtų būti stipriau pažeidžiami dėl kvėpavime dalyvaujančių raumenų rigidiškumo ar dissinergijos, silpniesnio kosulio reflekso, sutrikusio rijimo, létinės ligos sukelto dusulio. Netiesioginiai veiksnių, kylančios pandemijos metu, – stresas, saviizoliacija, nerimas, ilgalaikis hipomobilumas, sunkina judėjimo sutrikimo klinikines išraiškas ir predisponuoja silpnnesnes imunines reakcijas į infekcijas. Dėl ribotų kontaktų su medikais ir artimaisiais kognityvinių sutrikimų turintys pacientai gali dažniau pažeisti vaistų vartojimo režimą, todėl teleneurologija yra perspektyvi pagalba judėjimo sutrikimų turinčiam pacientui pandemijos metu. Yra prielaidų, kad amantadinas ir memantinas galėtų pasižymeti anti-SARS-CoV-2 potencialu, tačiau reikalingi klinikiniai tyrimai. Tarpautinė Parkinsono ligos ir judėjimo sutrikimų draugija pateikė rekomendacijas sergantiesiems Parkinsono liga ir kitaip judėjimo sutrikimais COVID-19 pandemijos metu, kur nurodė griežtai laikytis bendrai populiacijai taikomų socialinių kontaktų ribojimo priemonių, tiesiogiai apžiūrėti pacientą tik išimties atveju (pvz., norint koreguoti gilių pamato branduoolių stimulatoriaus programą ar bateriją, duodenalinės levodopos pompos veiklą, atliki būtinias botulino toksino injekcijas), skatinti pacientus naudoti namuose prieinamas sporto priemones ar (ir) žaisti virtualios realybės žaidimus. Diagnozavus COVID-19, gydytojas turi užtikrinti tolesnį anksčiau judėjimo sutrikimui gydyti skirtų vaistų vartojimą (ypač adekvačias levodopos ir periferinės dekarboksilazės inhibitoriaus dozes), kad būtų išvengta sustiprėjusio rigidiškumo, kontraktūrų, gyvybinės plaučių talpos ir maksimalaus iškvėpimo tūrio sumažėjimo.

Raktažodžiai: Parkinsono liga, judėjimo sutrikimai, SARS-CoV-2, pandemija, COVID-19.

KORONAVIRUSU INFEKCIJOS IR NEURODEGENERACINIŲ LIGŲ PATOGENEZĖS SĄSAJOS

Adresas:

Rūta Kaladytė Lokominienė
Vilniaus universitetu ligoninė Santaros klinikos,
Neurologijos centras
Santariskių g. 2, LT-08661 Vilnius
El. paštas ruta.kaladyte-lokominiene@santa.lt

Žmogaus koronaviruso ligos dažniausiai pasireiškia lengvais kvėpavimo takų ligų simptomais. XXI a. jau įvyko du naujų koronaviruso infekcijų proveržiai, kurių metu buvo stebimi sunkūs kvėpavimo takų ir įvairių organizmo sistemos klinikiniai pažeidimai bei didelis mirtingumas. Tai – 2002 m. sunkų ūminį kvėpavimo takų pažeidimo sindromą sukeliančio koronaviruso (angl. *severe acute respiratory*

tory syndrome coronavirus, SARS-CoV) ir 2012 m. Artimųjų Rytų kvėpavimo takų pažeidimo sindromą sukeliančio koronaviruso (angl. *Middle East respiratory syndrome coronavirus*, MERS-CoV) epidemijos. Dabartinės COVID-19 pandemijos priežastis yra SARS-CoV-2 – antro tipo sunkų ūminį kvėpavimo takų pažeidimo sindromą sukeliantis koronavirusas (angl. *severe acute respiratory syndrome coronavirus-2*), užregistruotas Kinijoje 2019 m. pabaigoje ir šiuo metu paplitęs po visą pasaulį. Koronavirusų, kurie pasižymi neurotropizmu ir neuroinvasiniais gebėjimais, infekcijos žmogui gali sukelti net tik kvėpavimo, bet ir nervų sistemos pažeidimą, pavyzdžiu, galvos skausmą, pykinimą ir vėmimą, febrilinius traukuliaus, encefalopatią, encefalitą, psichikos sutrikimus [1–4], nors duomenų apie simptomą dažnį ir spektrą vis dar labai nedaug. Irano mokslininkai A. A. Asadi-Pooya ir L. Simani atliko sisteminę literatūros apžvalgą, norėdami apibendrinti CNS pažeidimo simptomus COVID-19 metu – išnagrinėjo 1 655 straipsnius [1]. Dažniausiai literatūros šaltiniuose apibendrintai buvo apžvelgiami klinikinė COVID-19 simptomatika, straipsniai skelbiami po supaprastintos redagavimo procedūros elektroniniu variantu prieš spausdinimą ir tik dviejuose iš jų specifiškai tebuvo nagrinėjamas neurologinis pažeidimas, bet nė viename plačiau neaprašyti smegenų skysčio tyrimo ir elektroencefalografijos rezultatai [1]. Vienas straipsnis buvo diskusijos pobūdžio, o kitame pateikti Kinijoje atliktos retrospektyvios klinikinių atvejų analizės rezultatai: L. Mao su kolegomis išnagrinėjo Uhane hospitalizuotų COVID-19 pacientų neurologinius simptomus ir nustatė, kad juos patyrė 25 % pacientų [4]: dažniau pasitaikė svaigimas (17 %), galvos skausmas (13 %), sąmonės sutrikimai (8 %), rečiau – galvos smegenų kraujotakos sutrikimai (3 %), traukuliai (0,5 %) ir ataksija (0,5 %). Kituose tyrimuose neurologinio pažeidimo įvertinimas nebuvo svarbiausias uždavinys, bet buvo aprašyti panašūs įvairaus dažnio nervų sistemos simptomai. Klasikiniai ekstrapiramidinės sistemos pažeidimo sindromai nebuvo pamėti tarp šios virusinės infekcijos sukeltų klinikinių reiškinių.

Vis dėlto, kai kurie ankstesni mokslininkų pastebėjimai šiandieniame kontekste leidžia gana intriguojančiai susieti koronavirusus ir neurodegeneracines ligas. Daugiau kaip prieš 25 m. E. Fazzini su bendraautoriais nustatė Parkinsono liga (PL) sergančių asmenų smegenų skystyje reikšmingai didesnius kiekius antikūnų prieš koronavirusus, nei kontroliniams sveikiems ir kitomis ligomis sergantiems tiriamiesiems, ir iškélė hipotezę, kad šios grupės virusai gali turėti reikšmės su PL susijusio degeneraciniu proceso patogenezei [5]. Tačiau pastaraisiais dešimtmeciais, atsižvelgdami į prielaidas, kad PL patomorfologiniai pakitimai anksčiausiai prasideda enterinėje nervų sistemoje, alfa sinukleinopatių ir kitų judėjimo sutrikimų evoliucijos tyrejai skyrė daugiau dėmesio žarnyno mikrobiomui ir tokiems patogenams, kaip *H. pylori*, enterobakterijoms, cianobakterijoms. Būtent COVID-19 pandemija privertė visus skirtingu biomedicinos mokslo sričių teoretikus ir praktikus sutelkti jėgas kovoje su

SARS-CoV-2, kuo greičiau išnagrinėti šio viruso ir jo sukeliamos žmogaus organizmo invazijos ypatumus, sugretinti eksperimentuose ir tyrimuose įgytas žinias su anksčiau sukaupta patirtimi bei pastebėjimais ir persvarstyti atraminius teiginius. Žinoma, kad MERS-CoV ir SARS-CoV-2 patenka į galvos smegenis per nosies ertmės respiracinį epitelį ir olfaktorinius nervus. Eksperimentiniuose pelių modeliuose šie virusai po inokuliacijos į olfaktorinius nervus buvo aptiktai būtent galvos smege nyse, bet ne plaučiuose. Klinikiniai stebėjimai demonstruoja, kad SARS-CoV-2 invazija daugeliui pacientų sukelia ūminę hiposmiją ar anosmiją ir disgeuziją, hipogeuziją ar net ageuziją. Daugiacentriniame Europos šalių tyrome, kuriame dalyvavo 12 ligoninių gydyti 417 pacientų su patvirtinta lengva ar vidutinio sunkumo COVID-19 forma, nustatyta, kad dažniausiai patiriama bendri simptomai buvo kosulys, mialgija, anoreksija, o su liga susiję – veido skausmas, nosies užgulimas ir uoslės (85,6 %) bei skonio (88 %) sutrikimai ($p < 0,001$), dažniau mote rims ($p = 0,001$) [6]. Šio tyrimo duomenimis, uoslės disfunkcija atsirado anksčiau už kitus požymius 11,8 % atvejų ir nebūtinai buvo susijusi su nosies užgulimu ar sekrecija: 18,2 % tiriamųjų nepatyrė nei nosies užgulimo, nei rinorėjos, tačiau 79,7 % iš jų buvo hiposmija ar anosmija. Staiga atsiradę uoslės ir skonio sutrikimai greitai atsistatė 44 % pacientų, sirdus iš patvirtintu COVID-19 [6]. Kiekybiniai uoslės ir skonio pakitimai yra būdingi ir PL bei kitoms alfa sinukleinopatioms (daugiasistemei degeneracijai, demencijai su Lewy kūneliais) ir gali vystytis dar premotorinėje stadijoje, tīk paprastai progresuoja daug lėčiau nei ūminės SARS-CoV-2 infekcijos metu ir būna negrūžtami [7].

SARS-CoV-2 invazija vyksta viruso karūnos glikoproteinui prisijungus prie angiotenziną konvertuojančio fermento 2 (angl. *angiotensin-converting enzyme 2*, ACE2) receptorui. Šie receptorai yra gausiai ekspresuojami įvairoiose ląstelėse: plaučių antro tipo alveolinėse ląstelėse, plonusių žarnų enterocituose, arterijų ir venų endoteliocituose, daugelio organų arterijų lygių raumenų ląstelėse, taip pat ir normaliuose dopaminerginiuose neuronuose. ACE2 mRNA ekspresuojama ir galvos smegenų žievėje, dryžuotame kūne, pagumburyje ir smegenų kamiene. PL būdingo degeneraciniu proceso metu ACE2 receptorų kiekis dopaminerginiuose neuronuose labai sumažėja. MPTP sukelto parkinsonizmo eksperimentiniuose modeliuose įrodyta, kad smegenų angiotenzinas yra svarbus uždegiminio proceso reguliacijai ir, tiketina, neurodegeneraciniu proceso progresavimo kontrolei [8]. Taigi, SARS-CoV-2 penetravus į PL pažeistas galvos smegenis ir užblokovus ACE2 receptorius, gali pasunkėti klinikiniai judėjimo ligos simptomių ir padidėti pakaitinės dopaminerginės terapijos poreikis. Šią prielaidą patvirtina ir aktualūs klinikiniai pastebėjimai [9]. Galiausiai, dopamino sintezės kelias galimai yra svarbus ir COVID-19 patofiziologijai, nes ACE2 ir dopamino dekarboksilazei būdinga bendra ekspresija ir reguliacija kitose, nei neuronų tipo, ląstelėse, taigi SARS-CoV-2 potencialiai gali sukelti ar didinti esamą dopamino stoką [10].

SARS-COV-2 POVEIKIS LĒTINE NEUROLOGINE LIGA SU JUDESIŪ SUTRIKIMAIS SERGANČIAM PACIENTUI

Literatūros šaltiniuose ir realiame gyvenime šiandien ypač aktyviai vyksta diskusijos dėl neurologinių COVID-19 pasekmių ir poveikio įvairiomis kitomis bei lētinėmis ligomis sergantiems asmenims, nėščiosioms, vaikams ir imunosupresuotiemis asmenims. Nors apie 80 % SARS-CoV-2 infekuotų asmenų serga lengvai ir pasveiksta be komplikacijų, tačiau iki 5 % tenka taikyti intensyviają terapiją dėl plaučių uždegimo ar ūminio kvėpavimo distreso sindromo. Panašu, kad SARS-CoV-2 infekcijos išeitys, kai pacientai buvo vyresni nei 50 m. ir sirgo lētinėmis ligomis (ypač kardiovaskulinėmis, plaučių, inkstų, diabetu), buvo sunkesnės [1–3]. Pažengusia PL ar parkinsonizmo sindromais, Huntingtono liga, Vilsono liga, generalizuotomis distonijomis, komplikuotomis ataksijomis sergantys asmenys patenka į padidintos rizikos grupę ir galėtų būti stipriau pažeidžiami dėl kvėpavime dalyvaujančių raumenų rigidiškumo ar dissinergijos, silpnesnio kosulio reflekso, sutrikusio rijimo ir padidintos aspiracijos rizikos, lētinės ligos sukelto dusulio [11], taip pat dėl viruso neurotropizmo. Netiesioginiai veiksnių, kylančios pandemijos metu, – stresas, savizioliacija, nerimas, ilgalaikis hipomobilumas, sunkina judėjimo sutrikimo klinikines išraiškas ir predisponuoja silpnesnes imunines reakcijas į infekcijas [12, 13]. Dėl ribotų kontaktų su medikais ir artimaisiais kognityvinį sutrikimų turintys pacientai gali dažniau pažeisti vaistų vartojimo režimą. PL ar kitais judėjimo sutrikimais sergančių asmenų SARS-CoV-2 sukeltos infekcijos padarinius vertinancių randomizuotų tyrimų nėra. Šiuo metu literatūros šaltiniuose galime aptikti tik klinikinių atvejų aprašymų. Padujos universiteto ir Londono karališkojo koledžo mokslininkai apibendrino stebėtų Parkinsono liga sergančių pacientų COVID-19 išeities [9]. Iš aprašytų 10 pacientų visi buvo vyresni nei 60 m. (61–94 m., vidutinis amžius – 78,3 m.), sirgo pažengusia PL (vidutinė ligos trukmė – 12,7 m.), vartojo levodopos (monoterapijai arba pridetinei terapijai) ir turėjo lydinčių ligų (koronarinę širdies ligą, širdies nepakankamumą, cukrinį diabetą, sānarių, inkstų ligą, įvairios kilmės demenciją). Viena iš svarbiausių tyrimo išvadų – visiems pacientams COVID-19 metu dėl pasunkėjusios motorinės būklės teko padidinti levodopos dozę (oraliniu arba duodenalinio gelio pavidalu). Jiems taip pat sustiprėjo nerimas, nuovargis, ortostatinė hipotenzija, pasunkėjo kognityvinė būklė, vystėsi psichozė. 40 % pacientų mirė nuo COVID-19 sukelto pneumonijos, 20 % visiškai pasveiko ir išvyko į namus, o kiti pacientai po ūminio laikotarpio buvo nukreipti reabilitaciniams gydymui. Blogos išeities rizikos veiksnių – vyresnis amžius, ilgesnis PL stažas, sunkesnė paciento premorbidinė būklė pagal vieningą PL vertinimo skalę, interkurentinės ligos. Labiau pažeidžiamai SARS-CoV-2 metu buvo pacientai, kuriems tai-koma gilių pamato branduolių stimuliacija ir duodenalinė levodopos infuzija (jų mirtingumas nuo COVID-19 siekė 50 %), tačiau šie gydymo būdai ir yra taikomi labiau pa-

žengusia ir sunkesne PL sergantiems asmenims. Remiantis šio nedidelio tyrimo rezultatais, hospitalizuotų dėl COVID-19 asmenų, sirgusių PL, mirtingumas buvo didesnis nei hospitalizuotų bendro srauto COVID-19 sergančių pacientų, nepaisant skirtinį šalių tyrimų rezultatų heterogeniškumo: vidutinis bendras mirtingumas nuo COVID-19 siekia apie 4 %, tarp 65–84 m. asmenų svyruoja nuo 3 iki 11 %, o tarp vyresnių – 10–27 % [14, 15]. S. Richardson su kolegomis Niujorko mieste (JAV) atliko tyrimo duomenimis, iš 5 700 dėl COVID-19 hospitalizuotų pacientų tyrimo metu buvo išrašyti arba mirė 2 634 asmenys; iš jų 14,2 % buvo gydomi intensyviosios terapijos skyriuje, 12,2 % taikyta invazinė plaučių ventiliacija, 3,2 % – hemodializė, o 21 % mirė. Dažniausios lydinčios ligos tarp tyriime dalyvavusių niujorkiečių buvo hipertenzija, nutukimas ir diabetas [14]. Hubėjaus provincijoje (Kinija) iš 1 590 hospitalizuotų dėl COVID-19 pacientų 16 % sudarė sunkūs klinikiniai atvejai, o 3,2 % ligonii mirė [15]. Peržvelgę A. Antonini ir R. Chaudhuri su kolegomis straipsnyje [9] nurodytus COVID-19 susirgusių pacientų vartotus vaistus nuo PL, galime pastebėti įdomų faktą: kartu su levodopa buvo vartota monoaminooksidazės B inhibitorių (rasagilino, safinamido), dopamino agonistų (ropinirolis, rotigotino), katecholoksitransferazės inhibitoriaus opikapono, tačiau né vienas ligonis nebuvo gydytas amantadinu ir memantinu, nors šie preparatai pažengusios PL metu skiriami gana dažnai: amantadino svarbiausia indikacija – diskinezijos, savo ruožtu memantino – demencijos gydymas. Nors tyrimo autoriai apie tai neužsimena, šis faktas atkreipia dėmesį ir verčia susimąstyti apie N-metil-d-aspartato receptorius blokuojančių adamantanato derivatų (amantadino ir memantino) galimai priešvirusines savybes, saugant nuo SARS-CoV-2 sukeliamos infekcijos. Žinoma, italių ir britų tyrimo svarbiausias ribotumas – maža imtis, keltas tikslas – COVID-19 išeicių ir specifinių rizikos veiksnių, susijusių su PL, įvertinimas, o vartotų vaistų analizė labiau sutelkta į levodopos dozę, tačiau per pastaruosius 4 pandemijos mėnesius dar nėra paskelbta didesnės apimties specializuotų judėjimo sutrikimais sergančių asmenų COVID-19 išeicių tyrimų rezultatų.

VAISTŲ, SKIRIAMŲ JUDĖJIMO SUTRIKIMAMS GYDYTI, ANTI-SARS-COV-2 POTENCIALO TYRIMAI

Nors COVID-19 tapo pandemija ir įvairių šalių mokslininkai ieško būdų užkirsti šiai ligai kelią, kol kas specifinių gydymo ir prevencijos priemonių nėra. Pastarųjų mėnesių klinikiniuose tyrimuose daugiausiai dėmesio skiriama prieš žmogaus imunodeficito virusą (lopinavirą, ritonavirą), prieš gripą (favipiravirą) ir kitus virusus (Ebolos, Marburgo, galimai MERS, SARS ir kt. – remdesivirą) sukurtais preparatai efektyvumui, taip pat chlorokvinui ir hidroksichlorokvinui, interferonui beta (Cao ir kt., 2020; Dong ir kt., 2020; Touret ir de Lamballerie, 2020). Japonijos nacionalinio infekcinių ligų instituto mokslininkai,

remdamies literatūros duomenimis, atrinko 306 vaistus ir ištyrė jų gebėjimą audinių kultūrose slopinti SARS-CoV-2 proliferaciją ir apsaugoti lasteles nuo citopatinio poveikio [16]. Tarp tirtų vaistų buvo ir preparatai, kuriais gydoma PL bei kiti judėjimo sutrikimai: amantadinas, karbidopa, benserazidas, levodopa, pramipeksolis, primidonas. Vis dėlto, nuo SARS-CoV-2 citopatinio efekto audinių kultūroje lasteles geriausiai apsaugojo šie 5 vaistai: priežmo-gaus imunodeficitu virusą veikiantys preparatai lopinaviras ir nelfinaviras, steroidas loteprednolio etabonatas, imunosupresantas rapamicinas ir priešuždegiminis bei priešnavikinis vaistas cefarantinas. Didžiausiu anti-SARS-CoV-2 potencialu ir sinergistiniu poveikiu iš šių vaistų pasižymėjo cefarantinas ir nelfinaviras. Nelfinaviras suriša pagrindinę viruso proteazę ir inhibuoja SARS-CoV-2 replikaciją. Cefarantinas – augalinis alkaloidas, izoliuojamas iš Kinijoje augančios *Stephania cepharantha Hayata*, prisijungia prie SARS-CoV-2 spylgio ir taip slopina viruso patekimą į lasteles. Idomu, kad cefarantinas, multifaktorinis preparatas, pasižymi priešuždegiminiu poveikiu ir selektyviai inhibuoja -amiloido oligomerų prisijungimą prie efrino-B receptorų 2 bei mažina aktyvuotą B-limfocitų baltymų komplekso NF B ekspresiją (angl. *Nuclear factor kappa-light-chain-enhancer of activated B cells*) [17]. -amiloido oligomeras – viena svarbiausių molekulių Alzheimerio ligos patogenezėje. Baltymų kompleksas NF B laikomas potencialiu priešuždegiminio Alzheimerio ligos gydymo taikiniu, o augalų kilmės derivatai, kurie interferuoja su NF B, – potencialiai šios demencijos gydymui tinkamais vaistais [17]. Duomenų, kad cefarantinu galima būtų gydyti PL ar kitus judėjimo sutrikimus, aptiki nepavyko. Antikoronavirusines lopinaviro, ritonaviro, favipiraviro, remdesiviro, chlorokvino, makrolidų, cefarantino ir nelfinaviro bei kitų preparatų savybes mokslininkai tūliau, kai kuriuos iš jų *ex juvantibus* jau naudoja sunkiemis COVID-19 ligoniams gydyti.

Žinoma, judėjimo sutrikimų tematikos kontekste mus labiausiai domina, ar kurie nors Parkinsono, Hantingtono ir kitoms ligoms gydyti skiriami vaistai galėtų pasižymeti realiu anti-SARS-CoV-2 potencialu. E. Brison su kolegomis 2014 m. paskelbė, kad adamantano derivatas bananinas pasižymi priešvirusiniu poveikiu prieš SARS koronavirusą, blokuodamas fermentą helikazę, kuri yra gyvybiškai svarbi viruso nukleino rūgšties replikacijai [18]. Kliniškėje praktikoje, gydant neurologinius pacientus, taikomi du adamantano derivatai – amantadinas ir memantinas, kurie praeina per kraujo ir smegenų barjerą, blokuodami NMDA receptorius mažina padidėjusį neuronų dirglumą ir užkerta kelią ekscitotoksiskumui bei veikia neurologinius simptomus. Amantadinas buvo sukurtas kaip priešvirusinis preparatas prieš gripo A virusą, nes, blokuodamas matrikso-2 (M2) baltymo jonų kanalus, sutrukdo virusui netekti savo dangalo šeimininko lastelių endosomose. Memantinas gali slopinti žmogaus koronaviruso OC43 (HCoV-OC43) baltymą E panašiai, kaip amantadinas veikia M2 proteiną, arba inhibuoti viruso helikazę kaip bananinas [18]. Amantadino ir memantino kaina nėra didelė, o

saugumas yra gerai ištirtas. Šių vaistų dažniau vartoja vyresnio amžiaus asmenys dėl pažengusių neurodegeneracių ar kitų ligų, priklausantys COVID-19 rizikos grupei. JAV Majo klinikos mokslininkai, Parkinsono ligos eksperai P. W. Tipton ir Z. K. Wszolek kveičia medicinos bendruomenės atstovus atkreipti dėmesį į šių preparatų savybes ir kuo greičiau retrospekyviai ištirti jų prevencinį ar (ir) terapinį potencialą, kovojant su SARS-CoV-2 [19].

SARS-CoV-2 patekimas į šeimininko lastelę priklauso ne tik nuo viruso spylgio baltymo S prisijungimo prie lastelės, bet ir nuo to, kaip spylgio baltymus skaldo šeimininko endosomų proteazės – katepsinai B ir L, atpalaiduodami viruso glikoproteiną prieš susiliejimą su šeimininko lastelės membrana. Nustatyta, kad būtent katepsinas L yra ypač svarbus Ebolos ir SARS-CoV invazijai. Manoma, kad genetinis šios proteazės polimorfizmas galėtų nulemti viruso sklidimo organizme pobūdį, kitaip tariant, sąlygoti imlumą viruso sukelтай infekcinei ligai. Vadinas, kovojant su COVID-19, vienu iš terapinių taikinių galėtųapti katepsino L geno ekspresiją slopinantis preparatas. *Vanda Pharmaceuticals* kompanijos mokslininkė S. P. Smieszek su bendraautoriais nesenai paskelbė katepsino L geno reguliacijos tyrimo rezultatus: ištyrus 466 vaistus, nustatyta, kad vienas iš stipriausiai blokavusių katepsino L geno ekspresiją – tropizmu lizosomoms pasižymintis amantadinas, kuris šiuo mechanizmu nutraukė viruso gebėjimą replikuotis padendant šeimininko lizosomų proteazėms [20]. Šio genetinio tyrimo autoriai taip pat suformulavo hipotezę, kad amantadinas galėtų mažinti SARS-CoV-2 kiekį infektuame organizme, slopindamas viruso replikaciją ir infektyvumą ir taip leisdamas pasiekti geresnę COVID-19 išeitį. Norint patvirtinti arba paneigti šias virusologų [18], neurologų [19] ir genetikų bei farmakologų [20] prielaidas apie amantadino ar (ir) memantino anti-SARS-CoV-2 potencialą, būtini skubūs specializuoti klinikiniai tyrimai.

VAISTŲ, SKIRIAMŲ COVID-19 GYDYTI, POTENCIALUS ŠALUTINIS POVEIKIS JUDĖJIMO SUTRIKIMŲ KONTEKSTE

Medikamentiniai judėjimo sutrikimai, vartojant ištirtų ir rinkoje jau registruotų vaistų, kurių šiuo metu skiriamas pacientams su COVID-19, pasitaiko retai ir nebūna nei izoliuoti, nei labiausiai trikdantys funkciją:

1/1000-<1/100 asmenų, vartojant lopinaviro/ritonaviro, gali vykstyti tremoras [21], vartojant nelfinaviro – hiperkinėzės [22]. Gydant hidroksichlorokinu, pacientams gali atsirasti ekstrapiramidinių sutrikimų, kurių dažnis – nežinomas (aprasyta distonija, diskinezijos, tremoras) [23]. Cefarantinas, remiantis jo beveik 50 m. siekiančia vartojimo Japonijoje patirtimi, laikomas gerai toleruojamu vaistu [24]. Nėra aprašyta svarbiausią PL ir kitiems judėjimo sutrikimams gydyti skirtų vaistų nepageidaujamos sąveikos su šiandien nuo koronaviruso vartojamais preparatais. Lopinaviro ir ritonaviro negalima vartoti kartu su kvetiapinu, kuriuo gydomos parkinsoniniai sindromai sergančių as-

menų psichozės, kadangi lopinavirras ir ritonavirras (kaip ir nelfinavirras) slopina CYP3A, taigi, padidėja kvetiapino koncentracija plazmoje ir, pasireiškus toksiniams poveikiui, pacientą gali ištikti grėsmingi širdies ritmo sutrikimai ar koma [21].

PANDEMIJOS ĮTAKA JUDĖJIMO SUTRIKIMŲ TURINČIAM PACIENTUI, NESERGANČIAM COVID-19

Pandemija ir jos efektas socialinei visuomenės organizacijai itin neigiamai veikia visomis lėtinėmis ligomis sergančių vyresnio amžiaus asmenų gyvenimo kokybę ir sveikatos rodiklius [12, 13], pasunkina komplikacijų diagnostiką ir gydymo optimizavimo galimybes. Ir sveikiems, ir sergantiesiems kyla stresas, panika, dėl karantino nukenčia galimybė aktyviai judėti, dirbtį, sportuoti, testi pomégius, religinę praktiką, planuotas paslaugas. Pacientams, sergantiems PL, distonijomis, Hantingtono liga ir kitais judėjimo sutrikimais, staiga atidedami planuoti apsilankymai pas gydytojus. Šios pažeidžiamos grupės asmenims tai sukelia daug nerimo, sumišimo, netikėtų klausimų ir problemų. I Romoje esančią Tor Vergata universiteto ligoninės PL kliniką per 12 pirmų su COVID-19 susijusio karantinio dienų paskambino ar (ir) paraše 162 sunerimę pacientai ir slaugytojai: 46 % nerimavo ir teiravosi dėl medicinos paslaugų prieinamumo (tyrimų, neurologo vizitų, vaistų išrašymo, reabilitacijos procedūrų), 28 % nurodė staigų su PL susijusį būklės pablogėjimą, 17 % (dauguma jaunesnio amžiaus ir sergantys pradine ar lengvesne liga) domėjosi ryšiu tarp PL ir COVID-19, 8 % informavo apie staigius interkurentinius sveikatos būklės pasikeitimus [25]. Iš tų pacientų, kurie nurodė staigų būklės pablogėjimą, 50 % asmenų pasunkėjo motorinė būklė (tremoras, rigidiškumas, eisenos sutrikimai), 25 % sustipréjo nerimas, 18 % išsvystė ar pablogėjo neuropsichiatriniai sutrikimai – haliucinozė, ažitacija, psichozės, o 16 % skundėsi kitais nemotoriniai simptomais (nuovargiu, skausmu ir pan.). Dėl būklės pablogėjimo 52,3 % pacientų teko koreguoti gydymą nuotoliniu būdu: 33,3 % – dopaminerginius vaistus, 41,7 % – anksiolitikus (pridėti benzodiazepinų), 25 % – pridėti ar padidinti neuroleptiko dozę. Tarp 8 % pacientų, kurie pranešė apie staigius sveikatos būklės pasikeitimus dėl lydinčių ligų, nė vienam nebuvo patvirtintas COVID-19 (nors 23,1 % jis buvo įtartas); šios grupės pacientų motorinė būklė buvo sunkesnė, PL stažas – ilgesnis. Tyrimo autorai [25] apibendrino du svarbiausius PL sergančių asmenų poreikius pandemijos metu: 1) tikslai ir operatyvi informacija, nes optimali komunikacija mažina pacientų stresą; 2) medicininės pagalbos téstinumas – net ir redukuavus jo apimtis, nes būtina dinamikoje kartotinai vertinti judėjimo sutrikimo sunkumą, kognityvinę būklę ir peržiūrėti gydymo schemas. Kontaktinių vizitų vietą užima teleneurologija – tai nuotolinės telekonsultacijos ar (ir) elektroniniai laiškai, tačiau, norint bent iš dalies įvertinti motoriką, būtų geriausia organizuoti vaizdo konsultacijas. Vaizdo konsultacijos

ir elektroniniai laiškai taip pat svarbūs tēsiant ir atnaujinant pacientų mokymą (apie vaistų vartojimo režimą, mitybą, nemedicamentines judėjimo gerinimo priemones, dienoraščių pildymą, savistabą dėl impulsų kontrolės sutrikimų ir mieguistumo dieną, suvokimo sutrikimų), nes gydymo efektas tiesiogiai priklauso nuo to, kaip pacientas supranta ir laikosi pateiktų instrukcijų, o telefoninės konsultacijos, ypač bendraujant su klausos, regos ar kognityvinį sutrikimų turinčiu asmeniu, šios pridėtinės vertės užtikrinti negali. Pastaraisiais metais kuriami ir tobulinami nuotoliniai išmanieji judėjimo sutrikimų pacientų būklės stebėsenos prietaisai. Jų platesnis ir greitesnis įdiegimas palengvintų asmenų sveikatos priežiūrą pandemijos metu, atsižvelgiant į prognozuojamą SARS-CoV-2 sukelto ligos aktualumą. Tarptautinė Parkinsono ligos ir judėjimo sutrikimų draugija pateikė specializuotas laipsniško telemedicinos diegimo nuorodas, kurios yra naudingos kiekvienai su šia pacientų grupe dirbančiai klinikai [26]. Teleneurologijos vystymas yra svarbus įvairiomis lėtinėmis neurologinėmis ligomis sergančių asmenų stebėsenai ir gydymo kontrolei tiek pandemijos metu, tiek ir suvaldžius naujojo koronaviruso plitimą, tačiau tikslai naujo judėjimo sutrikimo atvejo diagnozė gali būti nustatoma tik tiesioginio kontakto su ligoniu metu, pasitelkiant įprastas neurologinės apžiūros priemones.

Deja, pandemija ne tik paveikė pacientų medicinines paslaugas, bet ir pristabdė mokslo plėtrą, biologinių žymenų bei ligas modifikuojančio gydymo klinikinius tyrimus, taip pat edukacijos procesą, nukreipdama visą dėmesį daugiausiai į COVID-19. Tenka šią netektį priimti kaip neišvengiamą, tikintis, kad visų specialybų medikų mobiliuota kova su naujuoju koronavirusu baigsis pergale ir nutrauks laikiną stagnaciją kitose srityse.

REKOMENDACIJOS IR PRIORITETAI COVID-19 PANDEMIJOS METU, SERGANT PARKINSONO LIGA IR JUDĖJIMO SUTRIKIMAIS

Pasaulinė sveikatos organizacija pateikė su naujojo koronaviruso pandemija susijusias infekcijos valdymo rekomendacijas [27], kurias iš esmės pakartojo ir įvairios specializuotos medicininės organizacijos. Su pacientų saugumu susijusios nuorodos (socialinė distancija, kontaktų ribojimas, higienos priemonės, tyrimas dėl SARS-CoV-2) yra bendros, nesiskiria sergent PL, Hantingtono liga, Vilsono liga, distonijomis, ataksijomis, tremorais ar kitomis hiperkinezėmis ir labiau priklauso nuo asmenų amžiaus bei lydinčių ligų, taip pat nuo konkretioje šalyje pritaikytų priemonių. Vis dėlto, Tarptautinė Parkinsono ligos ir judėjimo sutrikimų draugija pateikė struktūruotas rekomendacijas, skirtas sergantiesiems PL ir kitais judėjimo sutrikimais, kurių siūlo laikytis COVID-19 pandemijos metu [28]:

- griežtai laikytis globalių, bendrai populiacijai taikomų socialinių kontaktų ribojimo priemonių;
- atšaukti ar atidėti planinė tvarka teikiamas stacionarijas paslaugas, taip pat ir giliuosios pamato branduo-

- lių stimuliacijos procedūrą, stengiantis sumažinti galimybę užsikrėsti SARS-CoV-2 stacionare;
- ambulatorines konsultacijas atliki nuotoliniu būdu, nebent būtina tiesiogiai apžiūrėti pacientą, norint koreguoti gilių pamato branduolių stimulatoriaus programą ar bateriją, duodenalinės levodopos pompos veiklą, atliki būtiną botulino toksino injekcijas, užtikrinant adekvacią apsaugos priemones;
 - motorinės būklės, motyvacijos, nuotaikos gerinimui rekomenduojama skatinti pacientus naudoti namuose prieinamas sporto priemones ar (ir) žaisti virtualiuos realybės žaidimus;
 - diagnozavus COVID-19, būtina užtikrinti tolesnį anksčiau judėjimo sutrikimui gydyti skirtų vaistų vartojimą (ypač adekvacią levodopos ir periferinės dekarboksilazės inhibitoriaus dozes), kad būtų išvengta sustiprėjusio rigidiškumo, kontraktūrų, gyvybinės plaučių talpos ir maksimalaus iškvėpimo türio sumažėjimo.

Taigi, šiuo metu vis dar kaupiame žinias apie SARS-CoV-2, jo savybes ir sukeliamos ligos ypatumus, todėl suprantama, kad informacija gali labai greitai keistis.

Literatūra

1. Asadi-Pooya AA, Simani L. Central nervous system manifestations of COVID-19: a systematic review. *J Neurol Sci* 2020; 413: 116832. <https://doi.org/10.1016/j.jns.2020.116832>
2. Rothan HA, Byrareddy SN. The epidemiology and pathogenesis of coronavirus disease (COVID-19) outbreak. *J Autoimmun* 2020; 109: 102433. <https://doi.org/10.1016/j.jaut.2020.102433>
3. Desforges M, Le Coupanec A, Dubeau P, et al. Human coronavirus and other respiratory viruses: underestimated opportunistic pathogens of the central nervous system? *Viruses* 2020; 12(1): 14. <https://doi.org/10.3390/v12010014>
4. Mao L, Wang M, Chen S, et al. Neurological manifestations of hospitalized patients with COVID-19 in Wuhan, China: a retrospective case series study. *MedRxiv* 2020. <https://doi.org/10.1101/2020.02.22.20026500>
5. Fazzini E, Fleming J, Fahn S. Cerebrospinal fluid antibodies to coronavirus in patients with Parkinson's disease. *Mov Disord* 1992; 7(2): 153–8. <https://doi.org/10.1002/mds.870070210>
6. Lechien JR, Chiesa-Estomba CM, De Santi DR, et al. Olfactory and gustatory dysfunctions as a clinical presentation of mild-to-moderate forms of the coronavirus disease (COVID-19): a multicenter European study. *Eur Arch Otorhinolaryngol* 2020. <https://doi.org/10.1007/s00405-020-05965-1>
7. Schaeffer E, Postuma RB, Berg D, Prodromal PD: a new nosological entity. *Prog Brain Res* 2020; 252: 331–56. <https://doi.org/10.1016/bs.pbr.2020.01.003>
8. Joglar B, Rodriguez-Pallares J, Rodriguez-Perez AI, Rey P, Guerra MJ, Labandeira-Garcia JL. The inflammatory response in the MPTP model of Parkinson's disease is mediated by brain angiotensin: relevance to progression of the disease. *J Neurochem* 2009; 109(2): 656–69. <https://doi.org/10.1111/j.1471-4159.2009.05999.x>
9. Antonini A, Leta V, Teo J, Chaudhuri KR. Outcome of Parkinson's disease patients affected by COVID-19. *Mov Disord* 2020. <https://doi.org/10.1002/mds.28104>
10. Nataf S. An alteration of the dopamine synthetic pathway is possibly involved in the pathophysiology of COVID-19. *J Med Virol* 2020. <https://doi.org/10.1002/jmv.25826>
11. Van Wamelen DJ, Leta V, Johnson J, et al. Drooling in Parkinson's disease: prevalence and progression from the Non-motor International Longitudinal Study. *Dysphagia* 2020. <https://doi.org/10.1007/s00455-020-10102-5>
12. Prasad S, Holla VV, Neeraja K, et al. Parkinson's disease and COVID-19: perceptions and implications in patients and caregivers. *Mov Disord* 2020. <https://doi.org/10.1002/mds.28088>
13. Helmich RC, Bloem BR. The impact of the COVID-19 pandemic on Parkinson's disease: hidden sorrows and emerging opportunities. *J Park Dis* 2020; 10(2): 351–4. <https://doi.org/10.3233/JPD-202038>
14. Richardson S, Hirsch JS, Narasimhan M, et al. Presenting characteristics, comorbidities, and outcomes among 5700 patients hospitalized with COVID-19 in the New York city area. *JAMA* 2020; 323(20): 2052–9. <https://doi.org/10.1001/jama.2020.6775>
15. Liang WH, Guan WJ, Li CC, et al. Clinical characteristics and outcomes of hospitalized patients with COVID-19 treated in Hubei (epicenter) and outside Hubei (non-epicenter): a nationwide analysis of China. *Eur Respir J* 2020; 55: 2000562. <https://doi.org/10.1183/13993003.00562-2020>
16. Ohashi H, Watashi K, Sasabe W, et al. Multidrug treatment with nelfinavir and cepharanthine against COVID-19. *bioRxiv* 2020.04.14.039925. <https://doi.org/10.1101/2020.04.14.039925>
17. Seo EJ, Fischer N, Efferth T. Phytochemicals as inhibitors of NF- B for treatment of Alzheimer's disease. *Pharmacol Res* 2018; 129: 262–73. <https://doi.org/10.1016/j.phrs.2017.11.030>
18. Brison E, Jacomy H, Desforges M, Talbot PJ. Novel treatment with neuroprotective and antiviral properties against a neuroinvasive human respiratory virus. *J Virol* 2014; 88(3): 1548–63. <https://doi.org/10.1128/JVI.02972-13>
19. Tipton PW, Wszolek ZK. What can Parkinson's disease teach us about COVID-19? *Neurol Neurochir Pol* 2020; (54): 204–6. <https://doi.org/10.5603/PJNNS.a2020.0039>
20. Smieszek SP, Przychodzen BP, Polymeropoulos MH. Amantadine disrupts lysosomal gene expression: a hypothesis for COVID-19 treatment. *Int J Antimicrob Agents* 2020; 106004. <https://doi.org/10.1016/j.ijantimicag.2020.106004>
21. European Medicines Agency's official website. Summary of European Public Assessment Report for Kaletra. Available from: <https://www.ema.europa.eu/en/medicines/human/EPAR/kaletra> [Žiūrėta: 2020-05-11].
22. US Food and Drug Administration's official website. Viracept. Available from: https://www.accessdata.fda.gov/drugsatfda_docs/label/2011/020778s035,020779s056,021503s017lbl.pdf [Žiūrėta: 2020-05-11].
23. Valstybinės vaistų kontrolės tarnybos portalas. Plaquinil: preparato charakteristikų santrauka. Available from: <https://vapris.vvkt.lt/vvkt-web/public/medications/view/27522> [Žiūrėta: 2020-05-11].
24. Baily C. Cepharanthine: an update of its mode of action, pharmacological properties and medical applications. *Phytomedicine* 2019; 62: 152956. <https://doi.org/10.1016/j.phymed.2019.152956>

25. Schirinzi T, Cerroni R, Di Lazzaro G, et al. Self-reported needs of patients with Parkinson's disease during COVID-19 emergency in Italy. *Neurol Sci* 2020; 41: 1373–5. <https://doi.org/10.1007/s10072-020-04442-1>
26. International Parkinson Disease and Movement Disorders Society's official website. Telemedicine in your movement disorders practice. Available from: <https://www.movementdisorders.org/MDS/About/Committees-Other-Groups/Telemedicine-in-Your-Movement-Disorders-Practice-A-Step-by-Step-Guide.htm> [Žiūrėta: 2020-05-11].
27. World Health Organization's official website. Coronavirus disease (COVID-19) pandemic. Available from: <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019> [Žiūrėta: 2020-05-11].
28. Papa SM, Brundin P, Fung VSC, et al. Impact of the COVID-19 pandemic on Parkinson's disease and movement disorders. *Mov Disord* 2020; 35(5): 711–5. <https://doi.org/10.1002/mds.28067>

R. Kaladytė Lokominienė

PARKINSON'S DISEASE AND OTHER MOVEMENT DISORDERS IN THE CONTEXT OF THE SARS-COV-2 PANDEMIC

Summary

Severe acute respiratory syndrome coronavirus-2 (SARS-CoV-2) is able to invade the human nervous system and can cause headache, nausea, vomiting, febrile seizures, encephalopathy, encephalitis, ataxia or psychiatric disorders, as well as quantitative disturbances of smell and taste which are observed both during the course of Parkinson's disease and other alpha-synucleinopathies, only in slowly progressive and irreversible manner. The penetration of SARS-CoV-2 into the brain damaged by Parkinson's disease can enhance the clinical burden of

movement disorder and increase the deficit for substitutional dopaminergic therapy. To date, there are no randomised controlled trials of COVID-19 outcomes in cases of Parkinson's disease and other movement disorders though patients of this category can be more vulnerable because of rigidity or dissinergy of respiratory musculature, diminished cough reflex, impaired swallowing, and chronic dyspnea. Indirect aggravating factors during the pandemic include stress, self-isolation, anxiety, and prolonged hypomobility which have a negative impact on the clinical burden of movement disorder and predispose weakened immune reactions. The compulsory limitations of contacts with physicians and relatives make cognitively impaired patients more prone to violations of medication regimen. In this case, teleneurology is a perspective mode of medical care for patients with movement disorders during the pandemic. Amantadine and memantine are presumed to have some anti-SARS-CoV-2 potential but this assumption should be confirmed in clinical trials. International Parkinson Disease and Movement Disorders Society has published recommendations and priorities for patients with Parkinson's disease and other movement disorders during the COVID-19 pandemic which state that all measures of social distancing currently in place for the general population almost globally must be strictly and carefully practiced, direct consultations must be held in exceptional cases (e.g., for adjusting or checking deep brain stimulation programming, battery failure, levodopa duodenal pump treatments, botulinum toxin therapy), and patients should be encouraged to use sports equipment available at home and/or play virtual reality games. In case COVID-19 is diagnosed, the physician must ensure the maintenance of previous medications, especially adequate doses of levodopa/peripheral decarboxylase inhibitor to avoid rigidity with contractures and respiratory impairment with reduced vital capacity and peak expiratory flow.

Keywords: Parkinson's disease, movement disorders, SARS-COV-2, pandemic, COVID-19.

Gauta:
2020 05 16

Priimta spaudai:
2020 06 07